

Mennyit fordítanak a kerületi tanácsok szociális és kulturális célokra, utak karbantartására?

A II. és III. kerületi tanács elfogadta az 1958. évi költségvetési javaslatot

A III. kerületi tanács tegnap délután ülést tartott. Az ülés napirendjébe került Vereska András, a végrehajtó bizottság elnöke megemlékeztet a Nagy Októberi Szocialista Forradalom negyvenedik évfordulójáról, s beszélt a világtörténelmi évforduló jelentőségéről. Ezután Markos Károly, a végrehajtó bizottság titkára terjesztette be a kerület 1958. évi költségvetésére vonatkozó javaslatát.

A javaslat szerint a III. kerületi tanács bevételi előirányzata az 1958-as évre több mint nyolcmillió forint. A kiadásra előirányzott összeg ugyanannyi. A III. kerületi tanács jövőre utak, hidak karbantartására és felújítására, valamint közvilágításra közel másfélmillió forintot szán.

pénzügyi osztály vezetője ugyancsak az 1958. évi költségvetési tervet ismertette.

A költségvetés bevételi előirányzata nyolcmillió 870 000 forint, a kiadásoké pedig nyolcmillió 900 000 forint. Város- és községgazdálkodási célokra közel négyszáz-ezer forintot,

tanácsúti utak, hidak karbantartására, közvilágításra pedig egymillió 300 000 forintot irányoztak elő.

Szociális és egészségügyi célokra a II. kerületben közel másfélmillió forintot fordítanak majd. Kulturális, iskolai célokra ugyancsak jelentős összeget:

négymillió 600 000 forintot fordítanak.

Balogh Zoltán, a végrehajtó bizottság titkára a kerület városfejlesztési alapjának jövő

vő évi költségvetését ismertette. A több mint háromszáz ezer forint bevételi előirányzat terhére többek között

a Kereszt utca színterendezését, több iskola, óvoda, napközi otthon berendezésének kiegészítését, utcai közvilágítók létesítését

vették tervbe. Mindkét javaslatot élénk vita követte. Számos hozzászólás után a javaslatokat a tanácsülés elfogadta.

Ezután Bódi János rendőrszázados a kerület közbiztonságáról, a társadalmi tulajdon megőrzéséről és a fiatalok magatartásával kapcsolatos kérdésekről számolt be. A tanács tagok számos kérdést intéztek az előadóhoz, majd több, az előadás tárgyára vonatkozó határozatot hoztak.

Majd félmillió négyzetméter különböző burkolt utcafelület és 127 kilométer hosszú útfelület szokásos, folyamatos fenntartásáról kell gondoskodnia.

Szociális és egészségügyi célokra majd kilencszáz ezer forintot irányoztak elő. Százhetven ezer forinttal többet, mint 1957-ben.

Igen jelentős tétele a III. kerületi tanács költségvetésének a kulturális intézményekre, iskolákra fordítandó összeg.

Négymillió forintot, tehát a költségvetési kiadások fele részét irányoztak elő ilyen célokra. Ez a tétel is száznyolcvanezer forintos növekedést mutat az ez évi ágazathoz képest.

A költségvetési javaslatot a tanácsülés rövidvide vita után elfogadta. Varga Vince v. b. elnökhelyettes számolt be ezután a kerület téli tüzelő- és egyéb árucikk-ellátásáról. A beszámolót ugyancsak vita követte.

A tanácsülés ezután a mandátumvizsgáló bizottság javaslata alapján jóváhagyta a legutóbbi tanácsstag-pótválasztáson megválasztott új tanács tagok mandátumait, s beosztotta az új tanács tagokat az állandó bizottságokba. A tanács tagok ezenkívül számos közérdekű bejelentést tettek és ismertették választóközörségük lakóinak javaslatait, kéréseit.

A II. kerületi tanács ugyan csak tegnap délután tartotta meg ülését. Hévízi János, a

Tavaly ilyentúl, történetünk idején nemigen volt csillag a középületeken. Sok ember, csak a szívében viselte képét, és a sapkáján az a néhány katonát, akik a hidatánál ácsorogtak azzal a négy tankkal.

A tankosok utonnan nézegették a körülöttük settenkedőket. Megjegyzéseiket nemigen érthették, de talán nem is sokat törődtek velük. Cigarettákkal, beszélgetések maguk között, állták a posztjukat.

Az egyiknek elfogyott a cigaretta. Oda ment a vak trafikos boltjába. Már sötétedett, a boltban égett a lámpa.

Nem a vak miatt, hanem a vevők miatt. A vak értette a katonát óhaját, jellegzetes tapogatózó mozdulattal szolgált ki. A katonát fizetett, menni készült.

Ekkor bejött két csotrogány ember. Megfogták a katonát hátán a puskát, miközben géppisztolyt szorítottak a melléhez.

Menni készültek, de tanakodni kezdtek. Hátba meglátták a többiek, s ideeresztettek egyet. Viszont, ha sokáig maradtak a katonával a többiek keresni fogják, abból is baj lehet.

Határozottan meg volt zavarodva a két fegyveres.

Leskelődtek kifelé az üvegajtón. Semmi mozgás, az ő nyugodtan ült az egyik tank tornyán, s nyugodtan bámult bele a sötét éjszakába, s talán bóbiskolt, vagy talán csak ébren álmódja visza az otthoni szép vásárnap esteit, amelyet éppen most is pilláit tölt el Maruszja, talán a klubban, talán tánc közben, s ki tudja, talán már őreá nem is gondolva boldognak érzi magát.

Végül elindultak a fegyveresek, futottak, futásra biztatták bökődő pisztolycsövükkel a katonát is. Nem messzire mentek. Talán két utcával arrébb. Alig találtak valakivel. A házban, ahová betértek eloltották a lépcsőházi világítást.

Cigarettavásár

Jól berendezett lakást nyitottak fel. A katonát afféle nappaliba vezették be, s a kiserők ismét tanácsatlanságba estek. Mit kezdjenek vele most? Leültették egy székre. Vigyázni kell rá!

Idősebb szuttogással tanácskoztak. A rendőrségre nem vihetik még, a lakatnyába se, ki tudja a diákok talán nem is néznek jó szemmel, hogy egy orosz be van fogva. Azokat sohasem lehet kiszámítani.

Tolmácsot kell szerezni! — mondta az egyik.

Fél órán belül ott volt a tolmács. Nehézzen beszélt oroszul, de valahogy csak megértette magát.

— Mi a parancsotok?

— Nem tudom! — válaszolt a katonát, s közben megcsillagot elől két műfog, külföldön, ahogy mosolyra húzta száját.

— Nem igaz! — diktál az egyik fegyveres.

— Ugyan vedd már le a sapkát a fejéről — kérte a katonát a tolmácsot. — Á, még udvariaskodik a ruszki, vagy csak meg akar sérteni, mert mi nem vetjük le a sapkánkat! — tett szemrehányást a fegyveres.

— Te talán nem is félsz?

— Mitől?

— Attól, hogy most elfogtunk, hogy mi lesz veled?

— Szépen elengedtek! S megint mosolygott ehhez a válaszhoz is.

— Hogy mondtad? Micsoda? Nézzétek még csúfolódik is!

— Nem csúfolódom, dehát ti ezt a gyerekséget, csak részegségből csináljátok!

— Nem igaz! Dél óta nem láttunk italt!

— Jaj, hát nem úgy értettem én a részegséget, valaki lehet a politikától is részeg. Dehát majd kijózanodtok!

— Nézzétek, még szemtelen is, ki akar oktatni bennünket. (A tolmács ezt nem tudta fordítani.) A puskások mérlegelni kezdtek.

— Nézzétek, hát nem akar ez félni? Vedd csak elő azt a géppisztolyt!

Ráfogták a katonára. Az egy pillanatra nézett a csővégre, aztán elfordította a fejét és mosolygós vonalait rajzolták az arcára.

— Valamiben nagyon biztos ez a ruszki, gyerekek! Félmetesen biztos! Ki hellene belőle szedni!

— Te, mi forró vizet öntünk a csizmádba, majd elmondasz te mindent — ijesztgette a vérmesebb fegyveres a katonát.

A tolmács fordította. A katonát meg vártatlanul nagyot nevetett, csak úgy gurgulázott a hahotája. A többiek elképelték erre az arcátlanúságra.

— Csak aztán siessetek, siessetek, nem sok időtök van. — Az órára pillantott. — Lehet, hogy van még egy félórátok. Na gyere, azzal a melegvízzel úgy is régen sikerült lábat mosni egy kis jó meleg vízben! Hahahaha!

De tévedett a katonát. Alighogy elhangzott nevetése, hatalmas moraj remegtette meg az ablakokat. Megjöttek a mi tankosaink.

Nem kellett itt magyarázni. A csotrogányok úgy kifutottak a lakásból, hogy még az ajtót is elfelejtették maguk után behúzni.

A katonát meg szép nyugodtan, sütyü-részve valami indulófélt, nagy ráérősen ballagott lefelé a lépcsőn és a sapkáját azt a könnyű gyakorlót, avatott kézzel pásztította fel a fejére.

SEGÍTSÜNK

„a második műszakban”
A NŐKNEK

Sok családnál már nem okoz problémát az ebéd főzése. A család felnőttjei munkahelyeiken, a családtagok vagy a napköziben, vagy valamelyik vendéglőben ebédelnek. Szegeden az üzemi konyhák, az Üzem- és a Diákélelmezési Vállalatnál közel hét-ezer dolgozó étkezik naponta, a Vendéglátó Vállalatnál pedig havonta húszezernyi száz dolgozó fizet elő népménűre.

Elégedett ebédelők

Az Üzemélelmezési Vállalat 6-os számú fiókjának főztje az utóbbi időben igen szépen javult. Ma már a dolgozók — a szó legnemesebb értelmében — versenyeznek a vállalat kegyeiert, Sokan szeretnék a törvényszéken ebédelni. Sajnos, helyszűke miatt nem fogadhatják a jelentkezőket.

Az üzemi konyhák sem ma-

radnak le sokkal az üzemélelmezési vállalatától. A Csongrád megyei Építőipari Vállalat, a tanács, a Gyufagyár — ahol az Ecsetgyár, a Rókusi MÁV raktár, a Fonalmentő, a Mérleggyári Vasöntőde, a Bútorgyár, a Kéziszerszárműgyár és az Ingatlankezelő Vállalat dolgozói részére is főznek — az Újszegedi Kender-Lenszövő Vállalat konyhájának izletes főztjével elégedettek a dolgozók. Többen az üzemi konyhájáról családtagjaik részére hazahozták az ebédet.

Csak két üzemi konyha főz vacsorát

Tehát az ebédnél túl vagyunk. Modern üzemi konyhák jól megoldják a dolgozók nők főzési problémáit. De vizsgáljuk meg, a »második műszakban« hogyan segítik az üzemi konyhák a dolgozó nők munkáját. Sajnos, egyelőre sehogysem. A Csongrád megyei Építőipari Vállalat, valamint a Diákélelmezési Vállalat üzemi konyháján kívül egyetlen konyha sem főz vacsorát. Az Építőipari Vállalat konyháján is csak ötven vidéki dolgozó számára készítenek. Igénylő, jelentkező lenne bőven. Csak a vállalat nem engedélyezi. Hogy miért? Bizonyosan kerethány miatt. Pedig nagy segítség lenne asszonyaink számára, ha finom, izletes egytál-ételeket vihetnének haza munka után. A konyha kapacitása elbírná a vacsora főzését.

Van lehetőség

Az Üzemélelmezési Vállalat az MTH-iskola számára izletes egytál-étel vacsorákat főz. Hogy csak néhányat em-

lítsunk az étlapról: töltött káposzta, — túzdeli bészín, burgonya, savanyúság, — serpenyős rostélyos, savanyúság. Ezeket a prima vacsorákat a nagyközönség számára is elkészíthetnék. Az előfizetéses vacsora ára mindössze; 3 forint 90 fillér. De az »éhez vándor« étlapról a bécsi-szeletet is megkaphatná 7—8 forintért. Itt — az Üzemélelmezési Vállalatnál — nem szorít a keret, hanem a helyiség a probléma. Egyszerűen nincs. A törvényszéki ebédlő kicsi. A vállalat vezetői ugyan kiszemeltek néhány helyiséget, csak ez a kemény fal ne lenne.

A szakszervezeti bizottságok figyelmébe

A Jósika utcában, a központban — mint már előző cikkünkben írtuk — 12—15 ezer forintos költséggel modern ebédlőt építhetnének. A szakszervezeti székházban is — ahol eredetileg volt ebédlőjük — találtak megfelelő helyiséget. A Dózsa Sportkör klubja is megfelelne ideiglenes ebédlőnek. Sürgősen meg kell oldani a vállalat helyiség problémáját, mert sok dolgozó asszony »második műszakját« könnyítenék meg ezek az olcsó vacsorák.

Valamennyi üzemi konyha képes lenne vacsora főzésre. A városi tanácsnál is sok nödlőgöd elmondta; szívesen fogadná az egyszerű, izletesen elkészített vacsorát. Néhány ember foglalkoztatásával sok száz, — ezer asszony munkáját könnyíthetnének meg. Az üzemi szakszervezetek nézzék meg a vacsora főzésének lehetőségeit — ezzel is asszonyaink második műszakját könnyíthetnének meg. (H.-né)

Egy zugbormérés felderítése zajos utójátékkal

Nagy mennyiségű »fekete« paprikát találtak a pénzügyőrök a Moszkvai körúton

A »financok«-nak csodálatos szimatjuk van, erről számos esetben meggyőződhetek már a pálinkafőzőcskézők, zug paprikadarálóskok, adócsalók, illegális szűzdohány »termelők«, engedély nélküli italmérők, s megannyi csalafinta előlődik, akik ezerféle módon igyekeznek ártani a törvényességnek. Így tett

Kormányos Ferenc, Szatymaz, tanyá 82 szám alatti lakos is, aki 100 literes üstjével és komplett felszerelésével jól menő titkos pálinkafőzést rendezett be, és éppen akkor is főzött, rottyogott az üst, amikor... A házkutatás 21 liter prima pálinkával állította pellengérré Kormányost, aki 4800 forint adócsalást követett el.

Mi van a bődönben?

Ennél a tettenérésnél még érdekesebb Gundrum Károlyné, Szeged, Moszkvai krt. 27 szám alatti lakos »esete«. Az utcára nyíló ablakból kihajolva, szinte már várta a financokat és a rendőrséget, akkora ugyanis minden eladásra szánt bort és szeszt eltakarított a házból, s ezért volt olyan magabiztos. Összevissza egy üveg dugaszolt »Badacsonyi« került az asztalra, az is inkább a hatóságok képviselőinek kinalására. De ahogy az már írva vagyon a nagy könyvben: senki sem koccintott a szépasszony virágzására, ellenben be-bekandikáltak a »speiz«-be, az ágy alá, a szekrénybe, a ládafiába. S mit tett a véletlen: a kamrából előkerült egy 25 literes zománcozott bődön, színültik tele a legfinomabb örölt paprikával, hasonlóképpen a fehérműs-szekrényből egy másik hatalmas csomag paprika, amely intím fehérművel volt letakarva.

Ballag a férj — hátán a zsákkal

A titkos italmérés helyett nagy mennyiségű paprika került felszínre, amelynek eredetéről és céljáról csodálatos mesét kerélt Gundrumné, miközben hazaért a férje is. A kész helyzetben azonban ő sem tehetett mást, minthogy hátára vette a paprikát és elballagott egy rendőrről és egy rendőrrel a

közelit boltba megmérni a drága csomagot.

Ezalatt Gundrumné gyanított szeszkeimerő társaihoz is bekukantottak, Visenyiekhez és a szomszéd házba, Meggyesi cipészhez. Sehöl semmi, csak a nagy — ám nem jótalan — riadalom. No majd legközelebb; hiszen a ház már régebb óta ismerős a titkos szeszkeimerősről és Gundrumék összeférhetetlen magatartásáról.

Egy kis »szabadláti« játék

A házkutatás után egyébként »szabadláti színjáték« következett, amelynek szereplőit Gundrumné és férje, valamint a házban lakó két munkáscsalád férfi és nőtagjai alkották, a kórust pedig a házbeliek gyerekei szolgáltatták. Balázs Istvánné három és Kispál Béláné kétgyermekes családjában haját tépte, cibálta a szépasszony; Gundrumné, ezalatt férje Kispál Béla hasán lejtett táncot, miközben áldoztat orron és szemem rúgta. Sikolyok, hörgések, ütések és rúgások tarkították a házi önbíráskodást, amely a környékbeliek szerint mindennapos »jelenység«. Mindez pedig azért van, mert a gyermektelen Gundrum Károlyék ki nem állhatják a házban és a szomszédban lakók gyerekeit. Ahol éri, ott szítja és üti, veri őket. A békéltetés másika oka pedig az: a házban és a szomszédban lakók nem szívesen nézik és nem nézik el Gundrumék titkos italmérését és egyéb fekete ügyleteiket.

A Moszkvai krt 27-es számú ház már nem az Ingatlankezelő, alig egy hónapja kapta vissza eredeti tulajdonosát. Valakinek viszont mégiscsak rendet kellene teremteni, még mielőtt vér folyna a házban...

(-i-c)

Szakács Balázs